

Rozhodnutí Krajského soudu v Karlových Varech ze dne 27. 2. 1957, 2 To 95/57

Číslo: 41/1957

Právní věta:

Rozhodne-li soud při předběžném projednání obžaloby, že účast prokurátora při hlavním líčení je povinná (§ 217 odst. 2 písm. d) tr. ř.), je tím soud vázán potud, že bez účasti prokurátora a obžalovaného, jakož i obhájce, ledaže by obžalovaný výslovně prohlásil, že si obhájce nepřeje, nemůže potom konat hlavní líčení.

Soud: Krajský soud v Karlových Varech

Datum rozhodnutí: 27.02.1957

Spisová značka: 2 To 95/57

Číslo rozhodnutí: 41

Číslo sešitu: 6

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Hlavní líčení, Obhájce, Obžalovaný, Předběžné projednání obžaloby, Prokurátor

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Lidový soud v Chebu odsoudil obžalovaného pro trestný čin rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 180 tr. zák. k nepodmíněnému trestu odnětí svobody na jeden rok. Hlavní líčení bylo konáno v nepřítomnosti okresního prokurátora a obžalovaného, který též neměl obhájce, ačkoli při předběžném projednání obžaloby lidový soud rozhodl, že účast prokurátora je povinná a že hlavní líčení nelze konat, kdyby se obžalovaný nedostavil.

Krajský soud k odvolání obžalovaného zrušil rozsudek lidového soudu a podle § 274 odst. 1 písm. c), d) tr. ř. vrátil věc tomuto soudu k novému jejímu projednání v první stolici.

Odůvodnění:

Při přezkoumávání správnosti postupu řízení, které předcházelo napadenému rozsudku (§ 283 tr. ř.) odvolací soud shledal, že řízení v první stolici trpí vadami, pro které je povinností odvolacího soudu rozsudek zrušit a věc vrátit k novému projednání v první stolici.

Usnesením lidového soudu ze dne 15. ledna 1957 bylo v této trestní věci rozhodnuto, že se obžaloba okresního prokurátora v Chebu ze dne 2. ledna 1957 přijímá, dále, že účast prokurátora při hlavním líčení je povinná, že obžalovaný nemusí mít obhájce za předpokladu, že výslovně prohlásí, že si obhájce nepřeje a že přítomnost obžalovaného při hlavním líčení je vzhledem k závažnosti věci, jakož

i z výchovných důvodů nutná.

Z protokolu o hlavním líčení, které se konalo 30. ledna 1957 a byl v něm vyhlášen napadený rozsudek, je zřejmé, že:

1. hlavní líčení bylo konáno v nepřítomnosti obžalovaného, jehož manželka den před hlavním líčením omluvila s tím, že k hlavnímu líčení nemůže přijít, neboť je nemocen a nemůže chodit,
2. obžalovaný při hlavním líčení, které se konalo v nepřítomnosti prokurátora, neměl obhájce, ačkoliv neučinil prohlášení, že si obhájce nepřije.

Tímto způsobem porušil lidový soud zákon v ustanovení § 217 odst. 3, odst. 4 tr. ř.

Skutečnost, že lidový soud při předběžném projednání obžaloby rozhodl, že účast prokurátora při hlavním líčení je povinná, zakládá podle § 217 odst. 2 písm. d) tr. ř. samo o sobě důvod povinné účasti prokurátora při hlavním líčení, ani by bylo třeba dalších podmínek. Tímto rozhodnutím je pak vázán nejen prokurátor, ale i soud. V důsledku takového rozhodnutí pak obžalovaný musí mít při hlavním líčení obhájce, ledaže by výslovně prohlásil, že si obhájce nepřije (§ 217 odst. 3 tr. ř. první věta).

Nutnost, aby byl obžalovaný při hlavním líčení přítomný, vznikla rovněž tím, že lidový soud při předběžném projednání obžaloby rozhodl, že není možno hlavní líčení konat, kdyby se obžalovaný nedostavil (§ 204 odst. 1, § 217 odst. 4 tr. ř.). Podle § 217 odst. 4 tr. ř. lze v nepřítomnosti obžalovaného (nejde-li o řízení proti uprchlému) hlavní líčení provést jen výjimečně, a to za podmínek uvedených v tomto ustanovení pod písm. a) až c). Rozhodne-li tedy soud při předběžném projednání obžaloby, že by bylo možno konat hlavní líčení, i kdyby se obžalovaný nedostavil, musí být splněny uvedené podmínky. Jestliže však tyto podmínky jsou splněny, nebrání nic tomu, aby soud přesto rozhodl, že hlavní líčení se může konat jen, jestliže se obžalovaný dostaví. I tímto rozhodnutím byl pak soud vázán a neměl proto konat hlavní líčení, když se obžalovaný k němu nedostavil; to tím méně, když obžalovaný pro chorobu neměl ani možnost se dostavit a byl řádně omluven.

Vzhledem k tomu, že lidový soud konal hlavní líčení, ani měl obžalovaný obhájce, ač šlo o případ, kdy obhájce mít musel, a vzhledem k tomu, že bylo jednáno v nepřítomnosti obžalovaného, ač pro to nebyly zákonné předpoklady, bylo nutno podle § 274 odst. 1 písm. c), d) tr. ř. napadený rozsudek zrušit a věc vrátit k novému projednání v první stolici.